

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Justiny Ceeové

Role vybraných prvků výchovy prožitkem v profilaci pedagoga volného času

Formální úroveň práce

Práce je psána přehledně. Po technické stránce obsahuje jedno nesprávné očíslování obrázku (obr č. 5) a v závěru na str.45 odkaz na 1.část 5. kapitoly, která však v práci není. Kapitola 5. je nečleněná. Jinak práce po stránce technické odpovídá požadavkům na bakalářskou práci. Velmi vhodné je zařazení příloh a zkratk.

Jazyková stránka práce

Práce je gramaticky bezvadná, stylistická vyspělost autorky je na velmi dobré úrovni.

Obsahová stránka práce.

Cílem práce je vymezení přínosu výchovy prožitkem pro rozvoj osobnosti pedagoga volného času během jeho profesní profilace.

Autorka se v první kapitole pokouší vymezit termíny: zážitková pedagogika, prožitek, výchova prožitkem, pedagogika volného času a výchova ve volném čase. Úmysl jasně vymezit užívané termíny je je chvályhodný. Nejlépe se to podařilo u termínu *prožitek* a u termínu *výchova*. U ostatních termínů je vymezení mohem mně jasné. Není například jasné do jaké míry je teoretická stránka zastoupena ve *výchově prožitkem*. Dále jde o termín *pedagogika volného času*. Autorka sice uvádí několik definic od uznávaných autorit v tomto oboru (Pávková, Važanský, Hofbauer, Jirásek a další), ale dále tyto definice nerozebírá v tom, čím se liší a co mají společné. Není dále jasné, jaký je vztah *výchovy prožitkem k pedagogice volného času* a podobně *zážitkové pedagogiky k pedagogice volného času*. Domnívám se, že *pojem pedagogika volného času* pro potřeby práce autorky nepřesně určen. Tato skutečnost má pak vliv na celou práci.

Ve druhé kapitole se autorka zabývá výchovu prožitkem. Zde prokazuje velmi dobré znalosti.

Ve třetí kapitole velmi podrobně a přesně uvádí vybrané prvky výchovy prožitkem. Zaměřuje se na to, jak se projevují a jak při výchově prožitkem působí a ukazuje na jejich klíčové postavení v zážitkové pedagogice.

V čtvrté kapitole se zabývá velmi výstižně osobností instruktora výchovy prožitkem.

V páté kapitole se snaží postihnout osobnost pedagoga volného času. Na jedné straně sice uvádí, že pedagog VČ je „pedagogický pracovník, který pomáhá dětem, mládeži a dospělým k tomu, aby mohli využít potenciál svého volného času k rozvoji své osobnosti, k vytváření a prohlubování sociálních vazeb i k dobru celé společnosti“ (M. Kaplánek). Na druhé straně v dalším pokračování práce, při výběru kompetencí, které jsou pro rozvoj pedagoga volného času podstatné, však autorka z mnoha kompetencí vybírá jen ty kompetence, které mají vazbu na výchovu prožitkem (kompetence k učení, k řešení problémů, komunikativní, personální a sociální kompetence). Ostatní kompetence opouští. Domnívám se že tímto krokem dochází k redukci pedagoga volného času na pouhého instruktora výchovy prožitkem. Uznávám, že vybrané kompetence jsou pro vývoj osobnosti pedagoga volného času podstatné. Avšak součástí osobnosti pedagoga volného času je také hodnotová a spirituální dimenze. Nejde jen o to aby pedagog byl jen schopný v rámci realizace výchovy prožitkem. Jde také o rozlišení k jakým hodnotám výchova prožitkem směřuje.

Změření autorky na využití fungování prvků prožitku je legitimní a takto je vedena celá práce. V tomtosmyslu je práce konzistentní. V toto smyslu práce dosáhla svého cíle. Postrádám však hlubší odůvodnění této redukce. Jinak je práce svým pojetím je velmi podnětná.

Práci doporučuji k obhajobě.
Známku navrhuji velmi dobře.

V Českých Budějovicích dne 25. 5.2009.

Mgr. Pavel Kuchař Ph.D.